

Naš obisk

Današnja številka »Slov. gospodarja« je poseben obisk v vašo hišo. Prihajamo, da se zopet domenimo za prihodnje leto: Vsak teden naj pride »Slov. gospodar« k vam! To svojo željo nam sporočite na tak način, da nakažete zopet celoletno naročnino za leto 1939 čimprej!

K mnogim hišam pa prihajamo danes prvič. Ne glejte nas kot kakega nepovabljenega gosta. Vi ste Slovenec, naš list »Slov. gospodar« že 72 let zvesto služi svojemu slovenskemu narodu, da lahko rečemo: On ima glavno zaslugo, da so naši kraji ostali slovenski in da nas ni tujec steptal! — Vi ste katoličan. Zato sme »Slov. gospodar« kot odločen katoliški list v vašo hišo, v katero gotovo ne boste nik-

dar dopustili vstopa listom, ki se iz vaše vere in s tem tudi iz vas norčujejo. — Vi ste kmečki gospodar. »Slov. gospodar« vam prinaša posebno še v svoji prilogi »Kmečko delo« obilo navodil in naročil, ki jih potrebujete za umno gospodarstvo. Naš obisk je torej upravičen. Gledali bomo pa na to, da tudi ne bo dolgočasen! Bomo malo pokramljali o politiki, o dogodkih doma in po svetu, pa se pozabavali z lepimi povestmi.

Z vašo praga vi nikogar ne zavračate, kdor vam hoče dobro. Zato recite tudi »Slovenskemu gospodarju«: Kar vstopi in prihaja k nam tako dolgo, dokler bodo v naši hiši zavedni katoliški Slovenci!

Po katoliškem svetu

Praznik razkropljene naše krvi

Ze nekaj let sem posvečuje slovenski narod prvo adventno nedeljo spominu onih, ki so se razšli »vprek in v šir, kamor gnala je sila življenja in srca nemir«, spominu na naše izseljence.

Več ko šest sto tisoč članov šteje naša deseta banovina, ki se ubijajo po obeh Amerikah, Egiptu in Avstraliji, Westfaliji, Holandski in Francoski in še povsod drugod.

Morda jim domovina, majhna in neobgata kakor je, ni mogla dati kruha, morda jih je odpeljalo upanje, da jim tujina pomaga rešiti propadajoče domove, mogoče jih je zvalila želja po lagodnem življenju, ki ga jim dom ni obetal. Odhajali so leto za letom in slovenski rod, ki je tako na »vetrnem«, je izgubil več kot četrť svojih najboljših moči.

Tujina jih je sprejemala. Ene z odprtimi rokami in smehljajem, ko je videla njih zdrava telesa, druge uradno in hladno kramarsko računajoč, zopet druge zadirčno kot nebodijih treba pritepenice. Prej ali slej pa so vsi spoznali, da je kruta mačeha tujina trdih rok, ki reže tenko sedemkrat zasluženi kruh, da je njen smeh poroga in laž.

Mnogi so se vračali razočarani, drugi rili naprej in trpeli duševno nič manj ko na te-

lesu. Kakor »golob izpod tujega neba trepeče nazaj«, tako se je tudi njim v trpljenju misel nenehno vračala domov, dokler jim ni dozorela v sklep, da se vrnejo. Prišli so; eni izmučeni, od dela skrivljeni, v rudnikih poškodovani, brez sreče, vsaj umirat domov, drugi morda bolj bahavo z novci, ki so bili daleč prepičla cena za žulje in znoj. Mnogi pa so v tujstvu utonili, pozabili jezik, dom in še vero; veja, ki se je na drevesu naroda posušila.

Kje je krivda? Ne vedno na njih, ki so postali utopljeni. »Domovina nas je pozabila, ne skrbi in ne brige nima«, tako so govorili in kajkrat — ne zlagano.

Ko so odhajali, jih nihče ni vprašal, kako in kam. In pozneje ga ni bilo, ki bi mu bila skrb: Kako živiš? Ti je tujina vsaj pravična? Uči tvoje otroke očenaša slovenski duhovnik? — in še kaj drugega. Edina vez z domovino so bila pisma, ki jih je sprejemal, polna vzdihovanja in tožb z vedno enakim koncem: »... pošlji kaj!« Delal je in garal, da so prihajali milijoni domov, a on morda še zahvale ni dobil. Ko bomo to nedeljo vse naše misli bratom na tujem posvetili, si priznajmo tudi to in sklenimo, da bo poslej drugače.

Zadnja leta so z žalostno preteklostjo prelomila. Izseljenstvo je vsak dan bolj skrb vsega našega naroda. Rafaelova družba hoče zbrati ob sebi ves narod v eni sami veliki ljubezni in brigi. Če še nisi, takoj postani njen član!

Novice

Osebne vesti

Cirkovski g. župnik umrl. V Cirkovcah pri Pragerskem je umrl 16. novembra dopoldne tamošnji g. župnik in duhovni svetnik g. Anton Ravšl. Rodil se je 11. januarja 1863 v Središču. Po končani gimnaziji in bogoslovju je bil kaplan pri Mariji Snežni, v Starem trgu, v Kamnici, pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, od koder je prišel za župnika na Pernice. Po treh letih župnikovanja v hribih je dobil župnijo Cirkovce na Dravskem polju, kjer je ostal 32 let, do smrti. Rajni je storil veliko za oplešanje ter čast hiše božje. Dokončal je zgradbo nove cirkovske cerkve, katero je opremil na znotraj z umetniškim okusom. Njegovo delo je novo župnišče, ustanovi-

tev posojilnice ter strojne zadruga. Znan je bil kot neustrašeno zaveden narodnjak in je moral med vojno okušati krutost graških zaporov. Za neumorno delo v cerkvi je bil odlikovan z imenovanjem za duhovnega svetnika, mlada Jugoslavija je pa nagradila njegovo narodno delovanje z redom sv. Save IV. stopnje. Izredno krepki gospod je bohehal v zadnjih letih na poapnenju žil, kar ga je tudi oviralo v pastirovanju. Blagemu gospod. svetniku naj bo Vsemogočni večni plačnik, njegovi farani in duhovni tovariši ga bodo ohranili v trajno hvaležnem spominu.

Nov doktor bogoslovja. Na vseučilišču v Ljubljani je prejel doktorat iz bogoslovja g. Stanko Cajnkar, profesor veronauka na gimnaziji v Ptuju. Naše častitke!

Kdor je za vojno, voli Mačka!

Vsi vemo, kako je bilo zadnje mesece nevarno za vojno, vsi vemo, da te nevarnosti še sedaj ni konec. Toda, če bi zmagali v naši državi mačkoveci in JNSarji z njimi, tedaj je nevarnost, da se vse miroljubno delo sedanje vlade podere. Če hočeš vojno, glasuj za Mačka in JNSarje! — Če hočeš mir, glasuj za JRZ!

Nesreče

Izpodkopano drevo povzročilo hudo poškodbo. Na posestvu posestnika Ribariča v Počehovi pri Mariboru se je zgodila dne 16. novembra zvečer huda nesreča. Pri izkopavanju kostanja je podrla veja drevesa 24 letnega poslovođjo Zorka Ribariča s tako silo na tla, da so ga prepeljali v bolnišnico s stisnjanim prsnim košem, z zlomljeno levo roko in z močno opraskano glavo.

Dve žrtvi motociklistične nesreče. Dragotin Čuš, posestniški sin iz Mezgovcev, se je odpeljal z motornim kolesom k svojemu prijatelju v Vičance pri Veliki Nedelji. Popoldne se je vračal s kolesom, na katerem je sedel tudi prijatelj. Med vožnjo jima je prišla nasproti v Osluševcih ženska, katera je tako švigala sem ter tja po cesti, da jo je Čuš podrl z motorjem in padel v občestni jarek ter obležal nezavesten. Čušovemu prijatelju se ni zgodilo nič. Čuša in žensko so spravili v ptujsko bolnišnico.

Vlak smrtno povelil hlapca. Dne 17. novembra ob štirih zjutraj se je vračal 28 letni hlapec Rudolf Mrzdovnik, doma iz št. Vida nad Valdekom, uslužben v Pečovju pri Teharju, iz Teharja domov. V vinjenem stanju je šel ob progi, kjer ga je dohitel blizu lesne industrije vlak. Lokomotiva je Mrzdovnika tako sunila, da si je prebil pri padcu lobanjo in je obležal mrtev.

Dva si zlomila pri padcu nogo. Ko se je peljal 53 letni podpreglednik finančne kontrole Anton Bavčer iz Kozjega s kolesom skozi Lesično pri Pilštajnu, je padel tako nesrečno, da si je zlomil levo nogo v gležnju. — Pod večer je šel 42 letni dninar M. Cizej iz Grajske vasi pri Gomilskem čez noko brv v Grajski vasi. V temi mu je na brvi spodrsnilo. Cizej je padel z brvi tri metre globoko in si zlomil levo nogo.

Avtomobil zadel v motorno kolo. Na cesti proti Begunjam na Gorenjskem je zadel osebni avto v motorno kolo in hudo poškodoval vozača motorja Franca Zupana, delavca iz Dline nad Tržičem, in sovozečega Franca Ahačiča, delavca iz istega kraja. Motorno kolo je popolnoma zdrobljeno, na avtomobilu je škode za 8000 din.